

Projekt

z dnia 11 września 2018 r.; zgłoszony przez Prezydenta
Miasta Bolesławiec; Druk Nr/2018a

**UCHWAŁA Nr
Rady Miasta Bolesławiec**

z dnia 2018 r.

w sprawie nadania nazwy Park im. Harcmistrza Huberta Bonina

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994; poz. 1000; poz. 1349 i poz. 1432),-

**Rada Miasta Bolesławiec
uchwala, co następuje:**

§ 1. 1. Nadaje się terenowi, stanowiącemu działkę nr 962/4, położoną w obrębie nr 0009 miasta Bolesławiec w rejonie ulic : Parkowej, Podgórnej i H.W. Tyrankiewiczów nazwę :

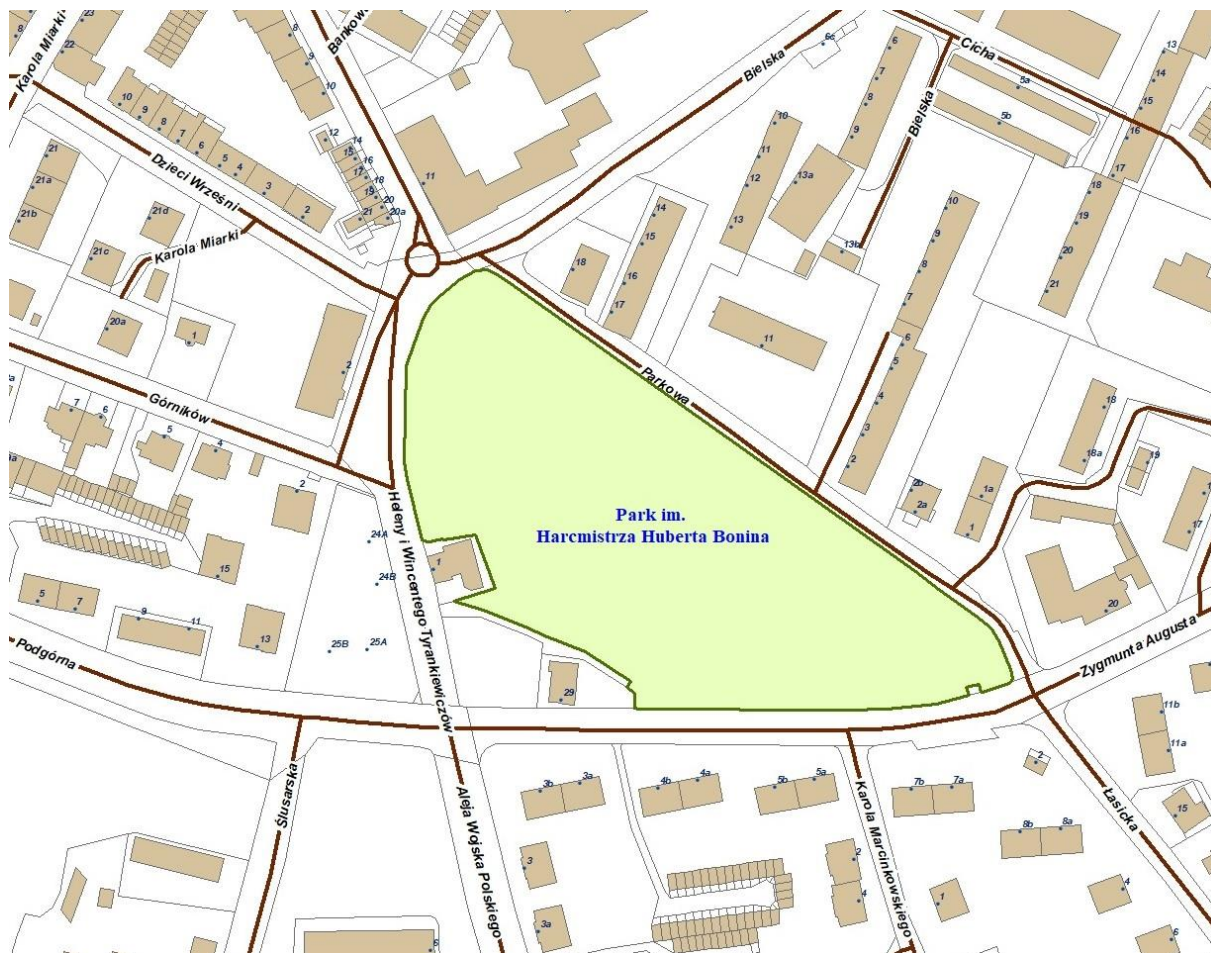
"Park im. Harcmistrza Huberta Bonina"

2. Usytuowanie parku, o którym mowa w ust. 1 określa mapa, stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr/2018
Rady Miasta Bolesławiec
z dnia 2018 r.

UZASADNIENIE

Komenda Hufca Związku Harcerstwa Polskiego w Bolesławcu im. Szarych Szeregów wystąpiła do Rady Miasta Bolesławiec z wnioskiem o nadanie parkowi położonemu między ulicami : Parkowa, Podgórna i H.W. Tyrankiewiczów imienia HARCMISTRZA HUBERTA BONINA.

Wniosek został zaopiniowany pozytywnie przez Komisję Infrastruktury i Budownictwa Rady Miasta Bolesławiec.

Harcistrz Hubert Bonin urodził się 13 września 1912 r. w Bydgoszczy. W 1929 r. ukończył Szkołę Handlową, po czym kontynuował naukę w szkole drogistyczno - chemicznej. W tym też roku wstąpił do VII Bydgoskiej Drużyny Harcerskiej im. Jana Karola Chodkiewicza, składając przyrzeczenie, któremu pozostał wierny przez całe życie.

W latach 1934 - 1935 odbywał zasadniczą służbę wojskową (z racji wykonywanego zawodu trafił do kompanii sanitarnej Szpitala Wojskowego w Toruniu), a później pracował w bydgoskiej drogerii, prowadząc jednocześnie macierzystą drużynę harcerską. W 1938 r. ta pozostająca pod jego przywództwem drużyna uzyskała dyplom Mistrzowskiej Drużyny Chorągwi. W marcu 1939 r. został mianowany na stopień podharcistrza.

Od 1 września 1939 r. walczył w szeregach Armii „Pomorze”. Jako żołnierz dostał się do niewoli niemieckiej - przebywał w obozach jenieckich w Łowiczu, a później w Łodzi. Zwolniony z obozu powrócił do Bydgoszczy i tu 19 maja 1940 r. po zaprzysiężeniu został członkiem Szarych Szeregów i Związku Walki Zbrojnej. Od marca 1943 r. pracował przymusowo w zakładzie produkującym materiały wybuchowe. Była to kara za niepodpisanie przez całą rodzinę volkslisty. Przekazywał konspiracji informacje o tej fabryce, w wyniku czego została ona w sierpniu 1943 r. wysadzona w powietrze w ramach działalności sabotażowej. 8 sierpnia 1944 r. został wraz z bratem aresztowany. W czasie śledztwa obaj byli torturowani przez bydgoskie Gestapo, a po miesiącu umieszczeni w obozie koncentracyjnym Stutthoff. W końcowym okresie wojny, w trakcie ewakuacji obozu, wraz z innymi więźniami, został umieszczony pod pokładem barki, która miała zostać zatopiona na Bałtyku. Taki los spotkał jego brata, a jemu udało się uratować. Dalszą ewakuację odbywał pieszo, w kolumnie wynędzniałych więźniów, aż do dnia wyzwolenia.

Po rekonwalescencji i pobycie do listopada 1945 r. w obozie przejściowym, powrócił do Bydgoszczy. 17 lutego 1946 r., wraz ze swą przyszłą żoną Jadwigą przybył do Bolesławca. 1 kwietnia 1946 r. uruchomił tu drogerię, wkrótce potem założył pierwszą w Bolesławcu drużynę harcerską. Założona przez druha Bonina drużyna harcerska wybrała na swego patrona księcia Józefa Poniatowskiego. Niestety postać patrona okazała się ideologicznie zbyt nieznosna dla władz politycznych w nowej, powojennej rzeczywistości. Dobitnie i jednoznacznie zasugerowano więc

Hubertowi Boninowi konieczność zmiany osoby patrona na Gustawa Morcinka. Zgoda na tę zmianę nie uchroniła drużynowego od rychłego odsunięcia go od pracy z młodzieżą. On zresztą sam nie widział się w Organizacji Harcerskiej pozostającej w ramach Związku Młodzieży Polskiej. Organizacja ta bowiem naśladowała sowiecki ruch pionierski i używała obcych polskiemu harcerstwu symboli, a on nie chciał poddać się tej indoktrynacji.

Druh Bonin powrócił do prowadzenia swojej ukochanej "Jedynki" dopiero po śmierci Stalina i zapoczątkowanych tym faktem późniejszych zmianach polityczno-społecznych, w wyniku których odbył się w grudniu 1956 r. Krajowy Zjazd Działaczy Harcerskich w Łodzi, odtwarzający w znacznej części założenia programowe, a także tradycyjne odznaki i symbole harcerskie. Umożliwiono również przedwojennym instruktorom na oficjalne kontakty z młodzieżą. Był delegatem na zjazdy harcerskie.

Do 1978 r. pracował w Bolesławieckiej Fabryce Fiolek i Ampulek „Polfa”, potem przeszedł na emeryturę. Kiedy tylko sytuacja okazała się sprzyjająca, powrócił do czynnego życia instruktorskiego, jeszcze w latach dziewięćdziesiątych dwudziestego wieku organizując obozy 1 Bolesławieckiej Drużyny Harcerzy i samodzielnie prowadząc tą jednostkę. Wielu starszych mieszkańców Bolesławca pamięta doskonale te paradne przemarsze drużyny, którymi zresztą zawsze poprzedzała ona swoje wyjścia na biwaki i piesze wędrówki. Umundurowani regulaminowo harcerze w okresie Świąt Wielkiej Nocy pełnili też wartę honorową przy Grobie Pańskim. Harcmistrz Hubert Bonin sprawował różne funkcje w hufcu, będąc nawet zastępcą komendanta całej tej jednostki organizacyjnej ZHP. Żył zawsze sprawami społecznymi miasta, a zwłaszcza harcerstwa. Jako były członek Szarych Szeregów - żołnierz Września i Armii Krajowej gotów był zawsze służyć swoją wiedzą, doświadczeniem i zaangażowaniem Polsce. Był wielkim, a jednocześnie niezwykle skromnym człowiekiem. Rada Miasta Bolesławiec uchwałą nr XLIII/430/05 z dnia 28 grudnia 2005 r. uznała Huberta Bonina honorowym obywatelem miasta Bolesławiec. Hubert Bonin zmarł 26 marca 2008 r.

(Opracowano na podstawie Rocznika Bolesławieckiego).